

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر آموزش در پویایی و تداوم عرفان اسلامی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمدرضا کرمی پور - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، استادیار گروه علوم تربیتی، زنجان، ایران

نقی کمالی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، گروه علوم تربیتی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

عرفان چه در مفهوم عام و چه در معنای خاص از ابتدای ظهور در ایران ابتدا به شیوه آموزش ضمنی از پیر به جوان و شیخ و مراد به شاب و مرید در مجامع عمومی و در گفتگوهای روزمره انتقال یافته و در ذهن و قلب مردم نفوذ نموده با پیدایش دین اسلام و تربیت عارفان بزرگی چون- خواجه نصیرالدین طوسی، سعدی، حکیم ابوعلی سینا، شیخ اشراق و صدرا در طول ادوار مختلف آموزش های رسمی به صورت مستقیم از لحاظ علمی و عملی را ترویج نموده، شاگردانی را با استفاده از مجموعه رویکردهای تربیتی رفتارگرایی، شناخت گرایی، انسان گرایی و اجتماعی به محیط آموزشی آورده به سلاح علم و عمل تجهیز نموده و تحویل جامعه ایرانی داده اند. پژوهشگران در این مقاله ضمن بررسی نظریه های تربیتی و کاربرد آن ها در عرفان در جهت آموزش و پرورش جوانان، انسان ها را به کسب دانش و سیر و سلوک با ابنای بشر و همنوعان خویش در کره خاکی تشویق نموده اند تا عرفان نظری را با استفاده از نظریه های تربیتی که راهنمای عمل می باشند به عمل تبدیل نمایند

کلمات کلیدی:

عرفان اسلامی، دانش نظری، معرفت توحیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311708>

